

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Stečajni dužnik: **TEHNO GRUPA d.o.o. - u stečaju,**
Zagreb (Grad Zagreb), Rudolfa Bičanića 20,
OIB: 93486922055

Razlučni vjerovnik: **BANKA KOVANICA d.d.,**
Varaždin (Grad Varaždin), Petra Preradovića 29,
OIB: 33039197637,
kojega zastupa punomoćnik Ivana Radeljak,
odvjetnica iz Zagreba, Masarykova 13

ŽALBA

1x, e-komunikacijom

razlučnog vjerovnika

I/ Razlučni vjerovnik društvo BANKA KOVANICA d.d., sa sjedištem u Varaždinu (Grad Varaždin), Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637, je dana 16. siječnja 2022.g. putem e-komunikacije zaprimio Rješenje i Zaključak Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-365/2010, od dana 13. siječnja 2023.g. (u daljnjem tekstu: „Rješenje“), te u zakonskom roku protiv istog podnosi žalbu kojom navedeno Rješenje pobija radi:

- 1) bitne povrede odredaba parničnog postupka;
- 2) pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja;
- 3) pogrešne primjene materijalnog prava.

II/ Pobijanim Rješenjem prvostupanjski Sud je riješio je da se iz iznosa kupovnine od 69.992,38 eura / 527.357,61 kn ostvarenih prodajom predmeta prodaje i to nekretnina stečajnog dužnika upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu i to u zk.ul. 6865, k.o. Vrapče Novo, 1. Suvlasnički dio: 1144/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1), stan oznake S1 u podrumu građevine, površine 52,47 čm, zajedno s pripadajućom garažom oznake G1, površine 10,69 čm, u elaboratu obojeno crvenom bojom (u ovoj žalbi u daljnjem tekstu: „Nekretnina 1“), i 3. Suvlasnički dio: 1310/10000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3) stan oznake S7 u stambenom potkrovlju građevine, površine 60,98 čm, zajedno sa pripadajućom garažom oznake G2, površine 11,40 čm, u elaboratu obojeno zelenom bojom (u ovoj žalbi u daljnjem tekstu: „Nekretnina 2“):

1. namiruju troškovi unovčenja iz čl. 254. Stečajnog zakona u iznosu od 35.754,75 eura / 269.394,19 kn,

2. namiruje razlučni vjerovnik BANKA KOVANICA d.d., OIB 33039197637, Varaždin, Petra Preradovića 29, u iznosu od 34.237,63 eura / 257.963,42 kn.;

te je zaključio:

1. Nalaže se računovodstvu ovog suda po pravomoćnosti ovog rješenja, isplatiti stečajnom dužniku TEHNO GRUPA d.o.o. u stečaju, OIB 93486922055, Zagreb, Ulica Rudolfa Bičanića 20, iznos od 35.754,75 eura / 269.394,19 kn na račun IBAN HR5825000091101342836.

2. Nalaže se računovodstvu ovog suda po pravomoćnosti ovog rješenja, isplatiti razlučnom vjerovniku BANKA KOVANICA d.d., OIB 33039197637, Varaždin, Petra Preradovića 29, iznos od 34.237,63 eura / 257.963,42 kn na račun IBAN HR0941330061011111116.

Razlučni vjerovnik BANKA KOVANICA d.d. podnosi ovu žalbu kojom u cijelosti pobija točku 1. izreke pobijanog Rješenja, dok u odnosu na točku 2. izreke pobijanog Rješenja ne spori da bi se razlučni vjerovnik BANKA KOVANICA d.d. trebao namiriti iz iznosa kupovnine za predmetne Nekretninu 1 i Nekretninu 2, međutim spori da bi se trebao namiriti upravo u određenom iznosu od 34.237,63 eura / 257.963,42 kn, smatrajući da bi se trebao namiriti u većem iznosu, nakon pravilno obračunatih troškova unovčenja iz pobijane točke 1. pobijanog Rješenja, kako će detaljnije biti obrazloženo u daljnjem tijeku ove žalbe, te da se u skladu s navedenim ima donijeti pravilan Zaključak kojim se nalaže računovodstvu Suda isplatiti odgovarajuće iznose stečajnom dužniku i razlučnom vjerovniku.

U odnosu na trošak poreza na dodanu vrijednost (PDV-a)

III/ Prvostupanjski Sud u toč. 13. obrazloženja pobijanog Rješenja navodi da po ocjeni Suda neosnovano razlučni vjerovnik osporava trošak PDV-a koji je obračunao stečajni upravitelj za predmetne Nekretnine 1 i 2, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o nekretninama koje očigledno podliježu plaćanju PDV-a, budući da se radi o nekretninama koje su prije prodaje bile nedovršene, u fazi "niskog rohbau", kako to proizlazi iz procjene tržišne vrijednosti nekretnina (i priloženih fotografija) izrađene u ovršnom postupku u listopadu 2018. (ovršni spis Ovr-1496/2020, koji je priložen spisu ovoga predmeta), a budući da je nekretnine u ovršnom postupku kupila fizička osoba, koja nije upisana u registar obveznika PDV-a, evidentno je da je stečajni dužnik, kao osoba koja je upisana u registar obveznika PDV-a, dužan platiti PDV za nekretninu koja podliježe plaćanju PDV-a te navodi da se, kada je kupac fizička osoba, smatra da je PDV uračunat u postignutu kupoprodajnu cijenu.

Nadalje, Prvostupanjski Sud u toč. 14. obrazloženja pobijanog Rješenja navodi da po ocjeni Suda predmetne nekretnine podliježu plaćanju PDV-a i stečajni dužnik je obveznik plaćanja PDV-a, a na tu njegovu obvezu ne utječe činjenica da je Porezna uprava izdala privremeno porezno rješenje od 14. veljače 2020. (list 546 spisa) kojim je kupcu obračunat porez na promet nekretnina i koji je kupac platio, jer u slučaju plaćanja poreza koji kupac nije bio dužan platiti, on ima pravo na povrat plaćenog poreza.

Razlučni vjerovnik u cijelosti osporava takav zaključak i obrazloženje prvostupanjskog Suda, kao i iznos PDV-a od 47.400,00 kn, koji prvostupanjski Sud neosnovano unosi u troškove unovčenja Nekretnine 1 (toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja) te iznos od 63.800,00 kn, koji

prvostupanjski Sud neosnovano unosi u troškove unovčenja Nekretnine 2 (toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja).

Prvostupanjski Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja nigdje ne navodi pravni temelj za takvo (nepravilno) obrazloženje, prema tome Rješenje u tom dijelu nije moguće ispitati.

Tim više što razlučni vjerovnik tijekom postupka koji je prethodio donošenju pobijanog Rješenja u nekoliko navrata upirao na činjenicu da za predmetne Nekretnine 1 i 2, za koje je nesporno utvrđeno da su prodane još 2019.g. (temeljem Sporazuma sklopljenog pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, posl. broj Ovr-2016/2017, od dana 03. svibnja 2019.g., Ugovora o prodaji neposrednom pogodbom, posl. broj OU-428/2019, od dana 14. svibnja 2019.g. i Rješenja o dosudi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-2016/2017, od dana 06. lipnja 2019.g.), stečajni dužnik nije izdao račun iz kojeg bi proizlazila obveza plaćanja PDV-a za predmetne Nekretnine 1 i 2, niti je isti plaćen.

Sukladno čl. 30. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/2013, 99/2013, 148/2013, 153/2013, 143/2014, 115/2016, 106/2018), koji je bio na snazi u vrijeme unovčenja predmetnih Nekretnina 1 i 2, kao i sukladno istovjetnom čl. 30. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost koji je trenutno na snazi (Narodne novine broj 73/2013, 99/2013, 148/2013, 153/2013, 143/2014, 115/2016, 106/2018, 121/2019, 138/2020, 39/2022, 113/2022):

„Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.“

Prema tome, kada bi se zaista prihvatilo shvaćanje prvostupanjskog Suda da se radi o oporezivom događaju koji podliježe obvezi obračuna PDV-a, što razlučni vjerovnik osporava, tada bi ta obveza obračuna PDV-a i posljedično plaćanja PDV-a nastala upravo u vrijeme prodaje predmetnih Nekretnina 1 i 2 temeljem odgovarajućih računa. Međutim, takvi računi ne samo da nisu dostavljeni u spis predmeta tijekom postupka koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja, već je stečajni upravitelj izričito naveo da isti nisu ispostavljeni (očitovanje stečajnog upravitelja od dana 21. prosinca 2021.g.).

Osim navedenog, razlučni vjerovnik ponovno ističe da je kupac predmetnih Nekretnina 1 i 2 platio porez na promet nekretnina temeljem Privremenog poreznog rješenja Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava Susedgrad, Klasa: UP/I-410/20/2020-001/00120, Urbroj: 513-007-01-09-2020-0002, od dana 14. veljače 2020.g., kojega je razlučni vjerovnik dostavio u spis predmeta, zajedno s potvrdom o uplati poreza na promet nekretnina od strane kupca Nekretnina 1 i 2.

Sukladno čl. 5. Zakona o porezu na promet nekretnina (Narodne novine broj 115/2016, 106/2018):

„(1) Predmet oporezivanja je promet nekretnina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, prometom nekretnina, u smislu ovoga Zakona, ne smatra se stjecanje nekretnina na koje se plaća porez na dodanu vrijednost.“

Slijedom navedenog, uzimajući u obzir činjenicu da nije izdan račun za prodaju Nekretnina 1 i 2 na kojem je iskazan PDV, kao i činjenicu da je promet Nekretnina 1 i 2 oporezovan porezom na promet nekretnina, jasno je da je prvostupanjski Sud donio pogrešan zaključak koji navodi u toč. 13. obrazloženja pobijanog Rješenja („u konkretnom slučaju radi se o nekretninama koje očigledno

podliježu plaćanju PDV-a“) te da je u tom dijelu pogrešno utvrđeno činjenično stanje, kao i pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Stoga razlučni vjerovnik predlaže drugostupanjskom Sudu preispitati utvrđenje prvostupanjskog Suda u dijelu koji se odnosi na troškove PDV-a te iste izuzeti iz troškova unovčenja navedenih u toč. 1. izreke pobijanog Rješenja i iste pridodati iznosu za koji se razlučni vjerovnik namiruje, a koji su navedeni u toč. 2. pobijanog Rješenja te u skladu s navedenim preinačiti pobijano Rješenje.

U odnosu na troškove komunalne naknade i naknade za uređenje voda

IV/ Prvostupanjski Sud u toč. 15. obrazloženja pobijanog Rješenja navodi da, po ocjeni Suda, neosnovano razlučni vjerovnik osporava osnovu i visinu stvarno nastalih troškova po osnovi obveza za komunalnu naknadu i naknadu za uređenje voda, samo zbog činjenice da stečajni upravitelj uz obračune troškova nije priložio račune za svaki mjesečni iznos.

Nadalje, prvostupanjski Sud u istoj toč. 15. obrazloženja pobijanog Rješenja navodi: „Naime, iako je u pravilu stečajni upravitelj dužan priložiti dokaz o osnovi i visini svakog pojedinog troška, sud ocjenjuje da u konkretnom slučaju, budući da se radi o komunalnoj naknadi i naknadi za uređenje voda koji dopijevaju u jednakim mjesečnim iznosima, sama činjenica da nisu priloženi svi pojedini mjesečni računi ne utječe na osnovanost i visinu troška unovčenja po toj osnovi.“

Razlučni vjerovnik, kao i u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog Rješenja, napominje da je stečajni upravitelj dužan priložiti dokaz o osnovi i visini svakog pojedinog troška, i to ne samo u pravilu, kako je to prvostupanjski Sud pogrešno zaključio, već u svakom pojedinačnom slučaju, a navedena obveza urednog vođenja knjigovodstvene dokumentacije uostalom spada pod uobičajene obveze stečajnog upravitelja.

Sukladno čl. 254. st. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/2015, 104/2017, 36/2022) :

„Stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.“

Razlučni vjerovnik je u nekoliko navrata tijekom postupka upirao na činjenicu da pojedini zatraženi troškovi koji se odnose na komunalnu naknadu i naknadu za uređenje voda nisu dokumentirani, a da su pojedini u zastari, što se nikako ne može smatrati paušalnim prigovorom kako to prvostupanjski Sud pogrešno navodi u toč. 15. obrazloženja pobijanog Rješenja, međutim dokazi o tome nisu dostavljeni u spis predmeta, kako je to uostalom i sam prvostupanjski Sud utvrdio.

Slijedom navedenog, razlučni vjerovnik smatra da je prvostupanjski Sud donio pogrešan zaključak o opravdanosti troškova komunalne naknade i naknade za uređenje voda, u iznosima kako je navedeno u toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja, te predlaže drugostupanjskom Sudu troškove koji nisu dokumentirani izuzeti iz troškova unovčenja navedenih u toč. 1. izreke pobijanog Rješenja i iste pridodati iznosu za koji se razlučni vjerovnik namiruje, a koji su navedeni u toč. 2. pobijanog Rješenja te u skladu s navedenim preinačiti pobijano Rješenje.

U odnosu na troškove knjigovodstva

V/ Razlučni vjerovnik u cijelosti osporava troškove knjigovodstva u iznosu kako je prvostupanjski Sud utvrdio u toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja (888,75 kn, 1.426,43 kn, 16.252,69 kn, 98.792,44 kn, 1.196,25 kn, 1.919,23 kn, 21.872,31 kn, 11.832,56 kn), obzirom da tijekom postupka koji je prethodio donošenju pobijanog Rješenja nisu dostavljeni nikakvi dokazi o izdanim i plaćenim računima po toj osnovi, prema tome isti nisu nastali niti se mogu smatrati troškovima unovčenja.

Kao što je i ranije navedeno u odnosu na nastanak oporezivog događaja, sukladno čl. 30. st. 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost (Narodne novine broj 73/2013, 99/2013, 148/2013, 153/2013, 143/2014, 115/2016, 106/2018, 121/2019, 138/2020, 39/2022, 113/2022):

„Oporezivi događaj i obveza obračuna PDV-a nastaju kada su dobra isporučena ili usluge obavljene.“

Razlučni vjerovnik napominje da je to čak i sam prvostupanjski Sud u toč. 16. obrazloženja pobijanog Rješenja utvrdio („(ne ulazeći pri tome u ocjenu je li ovakvo postupanje u skladu s propisima)“), međutim unatoč takvog utvrđenju, pogrešno je priznao troškove knjigovodstva kao troškove unovčenja te pogrešno ocijenio da „razlučni vjerovnik neosnovano osporava troškove knjigovodstva koje je vođeno tijekom ovog (dugotrajnog) stečajnog postupka koji je otvoren 24. listopada 2010.“. Valja naglasiti da se radi o ukupnom trošku u iznosu od 64.180,66 kn, što predstavlja čak 11,54% ukupnog iznosa kupovnine za Nekretnine 1 i 2 (!).

Razlučni vjerovnik posebice osporava troškove knjigovodstva koje se odnose na razdoblje od lipnja 2019.g. do ožujka 2023.g. (8.792,44 kn i 11.832,56 kn), obzirom da se navedeni troškovi, osim što nisu nastali, kako je gore navedeno, ne mogu smatrati troškovima unovčenja predmetnih Nekretnina 1 i 2.

Naime, predmetne Nekretnine 1 i 2 prodane su još 2019.g. te troškovi koji terete stečajnu masu koji su nastali nakon lipnja 2019.g. nisu i ne mogu se smatrati troškovima unovčenja predmetnih Nekretnina 1 i 2 (uopće ne ulazeći u o činjenicu da u konkretnom slučaju traženi i dosuđeni troškovi nisu niti nastali, kako je gore navedeno). Nekretnine 1 i 2 od trenutka dosude, dakle od lipnja 2019.g., više nisu u stečajnoj masi stečajnog dužnika, iste se više ne vode u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, niti je u odnosu na njih nastao bilo kakav trošak, prema tome nije opravdano teretiti i namirivati bilo kakve troškove stečajnog postupka nakon njihove prodaje.

Uostalom, zato je i propisana obveza stečajnog upravitelja dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi, sukladno čl. 254. st. 1. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/2015, 104/2017, 36/2022).

Kada bi se primijenila logika ubrajanja takvih troškova u troškove unovčenja, tada bi došlo do apsurdne situacije gdje bi takvi troškovi unovčenja u slučaju dugotrajnog stečajnog postupka u cijelosti pokrili iznos dobivene kupovnine za Nekretninu 1 i 2.

Tu valja naglasiti da je od dana prodaje Nekretnina 1 i 2 prošlo 2,5 godina, unatoč brojnim požurnicama razlučnog vjerovnika, a nekoliko ročišta za diobu kupovnine odgođeno je upravo jer je Sud omogućio stečajnom upravitelju dodatni rok za dostavu dokaza o troškovima unovčenja koje je zatražio jer iste nije pravovremeno dostavio, unatoč obvezi koju propisuje čl. 254. st. 1.

Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/2015, 104/2017, 36/2022), a kojim odgodama se razlučni vjerovnik protivio.

Razlučni vjerovnik smatra da navedeni troškovi nakon lipnja 2019.g. ni u kojem slučaju ne mogu biti ubrojani u troškove unovčenja, a razlučni vjerovnik ne može trpjeti smanjenje iznosa za koji se razlučni vjerovnik namiruje iz kupovnine za Nekretninu 1 i 2, osobito uzimajući u obzir da svojim držanjem nije ničime pridonio odugovlačenju stečajnog postupka, dapače, uporno je podnosio požurnice (koliko je razlučni vjerovnik pobrojao, najmanje 13 požurnica) radi zakazivanja ročišta za diobu kupovnine.

Slijedom svega navedenog, razlučni vjerovnik smatra da je prvostupanjski Sud donio pogrešan zaključak o opravdanosti troškova knjigovodstva, u iznosima kako je navedeno u toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja, te predlaže drugostupanjskom Sudu cjelokupne troškove knjigovodstva (u ukupnom iznosu od 64.180,66 kn) izuzeti iz troškova unovčenja navedenih u toč. 1. izreke pobijanog Rješenja i iste pridodati iznosu za koji se razlučni vjerovnik namiruje, a koji su navedeni u toč. 2. pobijanog Rješenja te u skladu s navedenim preinačiti pobijano Rješenje.

U odnosu na nagradu stečajnog upravitelja

VI/ Razlučni vjerovnik ne osporava da stečajnom upravitelju pripada nagrada koja se ubraja u troškove unovčenja, međutim osporava iznos dosuđene nagrade stečajnom upravitelju, smatrajući da je isti previsoko odmjeren i stoga neosnovano uvršten u iznos dosuđen u toč. 1. izreke pobijanog Rješenja.

U odnosu na dosuđeni iznos nagrade stečajnog upravitelja za Nekretnine 1 i 2, razlučni vjerovnik smatra kako je Sud neosnovano prihvatio izračun nagrade stečajnog upravitelja iz poglavlja F a) prijedloga za diobu kupovnine stečajnog upravitelja za Nekretninu 1, od dana 08. lipnja 2021.g. (odnosno 07. lipnja 2021.g.), te izračun nagrade stečajnog upravitelja iz poglavlja F a) prijedloga za diobu kupovnine stečajnog upravitelja za Nekretninu 2, od dana 08. lipnja 2021.g. (odnosno 05. lipnja 2021.g.), obzirom da je nagrada za stečajnog upravitelja za unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59, već obuhvaćena ranije određenim troškovima unovčenja predmetnih nekretnina, te ih stečajni upravitelj uopće nema pravo ponovno potraživati unutar diobe kupovnine za Nekretnine 1 i 2.

Podredno, isključivo u slučaju da drugostupanjski Sud smatra da je opravdano dosuditi nagradu stečajnom upravitelju iz kupovnine za Nekretnine 1 i 2 i u odnosu na unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59, (što razlučni vjerovnik smatra neopravdanim), razlučni vjerovnik smatra da je u pobijanom Rješenju iznos nagrade stečajnog upravitelja dosuđen u previsokom iznosu, obzirom da je prvostupanjski Sud, primjenjujući Uredbu o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (Narodne novine broj 189/2003), dosudio nagradu stečajnom upravitelju primjenjujući najviše postotke, unatoč tome što su predmetne nekretnine prodane u ovršnom postupku i to razlučnim vjerovnicima, prema tome nije bio potreban nikakav poseban angažman stečajnog upravitelja nego što je to uobičajeno.

Stoga, isključivo u slučaju da drugostupanjski Sud smatra da je opravdano dosuditi nagradu stečajnom upravitelju iz kupovnine za Nekretnine 1 i 2 i u odnosu na unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59, (što razlučni vjerovnik smatra neopravdanim), razlučni vjerovnik smatra da bi nagrada stečajnog upravitelja, koja je dosuđena pobijanim Rješenjem temeljem izračuna iz poglavlja F a) prijedloga za diobu kupovnine stečajnog upravitelja za Nekretninu 1, od dana 08. lipnja 2021.g. (odnosno 07. lipnja 2021.g.) za Nekretninu 1, te

temeljem izračuna nagrade stečajnog upravitelja iz poglavlja F a) prijedloga za diobu kupovnine stečajnog upravitelja za Nekretninu 2, od dana 08. lipnja 2021.g. (odnosno 05. lipnja 2021.g.), pod uvjetom da mu ista uopće pripada, trebala biti izračunata prema sljedećem izračunu i primjenom najmanjih propisanih postotaka:

- od 1.000,00 kn do 10.000,00 kn = $10.000,00 \text{ kn} \times 15 \% = 1.500,00 \text{ kn}$
- od 10.000,00 kn 100.000,00 kn = $90.000,00 \text{ kn} \times 10\% = 9.000,00 \text{ kn}$
- od 100.000,00 kn do 500.000,00 kn = $400.000,00 \text{ kn} \times 7\% = 28.000,00 \text{ kn}$
- od 500.000,00 kn do 1.443.716,72 kn = $943.716,72 \text{ kn} \times 5\% = 47.185,84 \text{ kn}$
- ukupno neto = 85.685,84 kn, uvećano za zakonom propisana davanja do bruto iznosa,

te da se na tako dobiveni iznos ima primijeniti 11,85% prilikom konačnog izračuna nagrade stečajnog upravitelja koja se ubraja u troškove unovčenja iz kupovnine za Nekretninu 1, odnosno da se na tako dobiveni iznos ima primijeniti 15,95% prilikom konačnog izračuna nagrade stečajnog upravitelja koja se ubraja u troškove unovčenja iz kupovnine za Nekretninu 2.

Razlučni vjerovnik ne osporava dosuđeni izračun nagrade stečajnog upravitelja sukladno poglavlju F b) prijedloga za diobu kupovnine stečajnog upravitelja za Nekretnine 1 i 2, od dana 08. lipnja 2021.g. (odnosno 07. lipnja 2021.g. i 05. lipnja 2021.g.), u iznosu osnovice za izračun od ukupno 64.480,00 kn bruto, te da se na takav izračun osnovice ima primijeniti 11,85% prilikom konačnog izračuna nagrade stečajnog upravitelja koja se ubraja u troškove unovčenja iz kupovnine za Nekretninu 1, odnosno 15,95% prilikom konačnog izračuna nagrade stečajnog upravitelja koja se ubraja u troškove unovčenja iz kupovnine za Nekretninu 2, te u navedenom dijelu Rješenje ne pobija.

Razlučni vjerovnik također smatra da je prvostupanjski Sud donio pogrešan zaključak oko obujma i složenosti u konkretnom slučaju (toč. 19. i 20. obrazloženja pobijanog Rješenja), obzirom da u predmetnom stečajnom postupku nije došlo do nastavka poslovanja stečajnog dužnika, već isključivo do unovčenja imovine i to u ovršnim postupcima, što spada u uobičajene poslove stečajnog upravitelja. Stoga razlučni vjerovnik smatra da je prvostupanjski Sud donio pogrešnu odluku u pogledu dosuđivanja nagrade stečajnom upravitelju, koja iznosi ukupno 13,54% postignute kupovnine za Nekretnine 1 i 2, odnosno 14,28% preostalog iznosa kupovnine koji se raspoređuje o ovome stečajnom postupku.

Slijedom svega navedenog, razlučni vjerovnik smatra da je prvostupanjski Sud donio pogrešan zaključak o visini nagrade stečajnog upravitelja, u iznosima kako je navedeno u toč. 23. obrazloženja pobijanog Rješenja, te prvenstveno predlaže drugostupanjskom Sudu iz izračuna osnovice nagrade stečajnog upravitelja u cijelosti izuzeti nagradu za unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59 (u iznosu od 187.567,78 kn), te u nagradu stečajnog upravitelja ubrojiti isključivo 11,85% od osnovice za izračun (koja iznosi 64.480,00 kn) za Nekretninu 1 i 15,95% od osnovice za izračun (koja iznosi 64.480,00 kn) za Nekretninu 2, uvećano za propisana davanja u iznosu od 7,5%, te u skladu s navedenim preinačiti pobijano Rješenje.

Podredno, isključivo u slučaju da drugostupanjski Sud smatra da je opravdano dosuditi nagradu stečajnom upravitelju iz kupovnine za Nekretnine 1 i 2 i u odnosu na unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59, što razlučni vjerovnik smatra pogrešnim zaključkom, razlučni vjerovnik predlaže drugostupanjskom Sudu prilikom izračuna osnovice nagrade stečajnom upravitelju za unovčenje nekretnine u Novalji i nekretnine u Zagrebu, Kvintićka 59, uzeti u obzir najmanji propisani postotak Uredbu o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (Narodne novine broj 189/2003), kako je gore navedeno (u ukupnom iznosu osnovice od 85.685,84 kn), te u nagradu stečajnog upravitelja ubrojiti isključivo 11,85% od osnovice

za izračun (koja iznosi 85.685,84) za Nekretninu 1 i 15,95% od osnovice za izračun (koja iznosi 85.685,84) za Nekretninu 2, uvećano za propisana davanja u iznosu od 7,5%, tome pridodati nagradu za troškove unovčenja Nekretnine 1 i 2, kako je navedeno u prethodnom poglavlju ove točke žalbe, te u skladu s navedenim preinačiti pobijano Rješenje.

VII/ Slijedom svega navedenog, jasno je da je pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-365/2010, od dana 13. siječnja 2023.g., nezakonito, obzirom da je prilikom donošenja prvostupanjski Sud počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te je na tako pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio ili uopće nije primijenio materijalno pravo.

Pogrešnom odlukom o diobi kupovnine oštećen je razlučni vjerovnik, obzirom da je došlo do pogrešnog obračuna ukupnog iznosa koji mu se ima isplatiti iz kupovnine za Nekretnine 1 i 2.

Stoga razlučni vjerovnik predlaže drugostupanjskom Sudu ukinuti Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-365/2010, od dana 13. siječnja 2023g., te ga preinačiti na način da se u toč. 1. izreke pobijanog Rješenja iz troškova unovčenja Nekretnina 1 i 2 izuzmu iznosi koji su neosnovano dosuđeni (trošak PDV-a, troškovi komunalne naknade i naknade za uređenje voda koji nisu dokumentirani, troškovi knjigovodstva, troškovi nagrade stečajnog upravitelja iznad opravdanog iznosa, kako je navedeno u toč. VI/ ove žalbe), da se taj iznos pribroji iznosu navedenom u toč. 2. izreke pobijanog Rješenja, za koji se ima namiriti razlučni vjerovnik iz kupovnine za Nekretnine 1 i 2, te u skladu s navedenim donijeti pravilan zaključak kojim se nalaže računovodstvu Suda isplatiti odgovarajuće iznose stečajnom dužniku i razlučnom vjerovniku.

Podredno, razlučni vjerovnik predlaže drugostupanjskom Sudu ukinuti Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-365/2010, od dana 13. siječnja 2023g., te vratiti predmet na ponovno odlučivanje prvostupanjskom Sudu.

Razlučni vjerovnik potražuje trošak sukladno Tbr 14.3. i Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22):

- sastav žalbe – 695 bod.	= 1.383,63 EUR / 10.425,00 kn
- PDV 25%	= 345,90 EUR / 2.606,25 kn
- ukupno odvjetnički trošak	= 1.729,53 EUR / 13.031,25 kn
- <u>sudska pristojba za žalbu</u>	= <u>66,36 EUR / 499,99 kn</u>
Sveukupno	= 1.795,89 EUR / 13.531,24 kn

U Zagrebu, 20. siječnja 2023.g.

BANKA KOVANICA d.d.,
zastupano po: